

דף צד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קנח סעיף ג

עיינ לעיל דף צג: עין משפט א

עין משפט ב.

אה"ע סימן ו סעיף א

א. כהן אסור מן התורה בגרושה, זונה, וחללה^ב. ומדרכבן אסור גם בחלוצה. וע"כ אם נשא בדיעבד ספק חלוצה^ב אין מוציאים אותה.

ב. ספק גרושה^ב בין מהנישואין בין מהאירוסין, ואפי' ריח הגט פוסל בכהונה^ב. וריח הגט היינו כגון שגירשה רק ממנו^ב או נתגרשה מכח קול^ב שיצא עליה שמקודשת לפלוני. אבל גירושין על תנאי ולא נתקיים התנאי ואח"כ בעלה מת והיא אלמנה אין בגט שהיה על תנאי אפי' ריח הגט. ולפי"ז רשאי גם הכהן לגרש אשתו על תנאי ואם לא נתקיים התנאי חוזרת אליו.

אה"ע סימן קנ סעיף ג

ד. כל גט שהוא בטל מן התורה, אם בעלה כהן לא נאסרה עליו משום גרושה, חוץ מהמגרש שאמר לה הרי את מגורשת ממני ואין את מותרת לכל העולם, שאע"פ שאין כאן גט כלל פסולה לכהונה גם אם

ג. מגמ' יבמות כ"ד.

ס. משמע מהשו"ע דגזרו לכתחילה גם על ספק חלוצה לכהן ועיין ברש"י יבמות כ"ד.

ע. מספק דאורייתא לחומרא, לא כן בספק חלוצה שזה ספק בדרכבן.

פ. ואם נישאת תצא כ"כ בח"מ.

צ. משום שכתוב ואשה גרושה "מאישה" אפי' שאינה גרושה אלא מאישה בלבד לא יקחו.

ק. והיינו מכח חומרא הצריכו גט. והמדרכי מביא להקל לכהונה משו"ת הרשב"א כ"כ הח"מ.

ימות, ופסולה עליו אם הוא כהן ^ר.

עין משפט ג.

אה"ע סימן טו סעיף כז

כז. לג. קידש אשה והעידו עליה שמתה ונשא אחותה ואח"כ נודע שלא מתה אשתו, צריכות ^ש שתיהן גט ממנו. ותצא מזה ומזה.

כז. לד. מתה אחת, מותר אח"כ בשניה ^ת, ובלבד שלא נישאת בנתיים לאחר והתגרשה, שלא יהיה איסור מחזיר גרושתו.

כז. לה. נשא אשה והעידו שמתה, ונשא אחותה ונודע שלא מתה אשתו הראשונה, אין אחותה צריכה גט דלא תפסי בה קידושין, ומותר באשתו הראשונה ^א ובקרובות השניה.

דף צד:

עין משפט א.

אה"ע סימן טו סעיף כט

כט. לח. אמרו לו מתה אשתך, ונשא אחותה, ואח"כ אמרו לו קיימת הייתה ומתה ^ב, הולד הראשון מאחות אשתו ממזר, והאחרון אינו ממזר.

ר. ילפותא דגמ' בגיטין פ"ב ב', והוא הנקרא ריח הגט שפוסל לכהונה, ומדברי הרמב"ם והטור נראה שהוא פסול דרבנן וילפותא דגמ' אסמכתא הכי, אבל מדברי הרב המגיד והשלה"ג נר' דסב"ל שמדאורייתא הוא, ב"ש ס"ק ה'.

ש. ורק בקידש שמא יאמרו תנאי היה בקידושין ולא תפסו קידושי הראשונה ונשא אח"כ אחותה כדין, ומוציאה בלי גט בתמיהה, לכן הצריכו גט. לא כן בנשא, שאז לא יאמרו שתנאי היה בנישואין, דאין אדם עושה תנאי בנישואין דאין אדם עושה ב"ז. כ"כ הח"מ.

ת. משנה יבמות צ"ד, וכו"ע וכן פסק הרי"ף.

א. ואפי' בחייה של השניה, כ"כ הח"מ. וכל זנות שאדם מזנה עם הקרובות הנאסרות בגלל אשתו לא אוסרות את אשתו עליו.

ב. שם במשנה דף כ"ד ע"א.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן טו פעיף כח

כח לו. הלכה אשתו ובעל אחות אשתו למדינת הים, והעידו שמתו ונשא אחותה, ובאו שניהם^א, מוציא אחות אשתו בגט, ונאסרה אשתו עליו, וכן אחות אשתו נאסרה על בעלה, ולא שנא נישאת ע"פ עד אחד או ע"פ שניים.

הגה: לו. בא בזנות על אחות אשתו, ומתה אשתו וגיסו^ד, י"א דאסור לישא אותה, דכשם שאסורה לבעל כך אסורה לבעל, ואע"פ שהייתה אסורה עליו בלאו הכי.

עין משפט ד.

אה"ע סימן טו פעיף כז

עין לעיל דף צד. עין משפט ג

עין משפט ה.ו.

אה"ע סימן קנט פעיף ד

ד. אם נתייבמה בטעות, כגון ששמעה שמת בעלה ואח"כ בא בעלה, אם היתה נשואתו אינה צריכה גט מהיבם ומותרת לבעלה^ה, ואם היתה ארוסתו צריכה גט מהיבם, ואסורה לבעלה^ו.

ג. ואפי' שאשתו היתה רק מאורסת לו ג"כ מוציא גיסתו בגט, דשמא יבוא גיסו לבדו תחילה לפני כן ויאמרו גירש גיסו ונשא זה, וא"א יוצאת בלי גט. כ"כ הט"ז, ועיין בב"ש ס"ק כ"ד מדוע כאן אשתו נאסרה עליו כיון שאחות אשתו היתה נשואה בעת שלקח אחותה ושמא יבוא גיסו קודם שתבוא אשתו.

ד. פסקי מהרא"י והביאו הרמ"א.

ה. משנה יבמות דף ל"ד וכדרב גידל, ומש"כ ומותרת לבעלה זו תוספת של הרמ"א, אבל הב"י בבדק הבית כתב דאסורה לבעלה, וכן נוטה דעת הב"ש ועיין בפ"ת, והטעם דמותרת לבעלה דהכא אין הסברא שיאמרו גירש זה ונשא זה והוי הראשון מחזיר גרושתו, כיון שכאן גם אם בעלה גירשה אסורה לאחיו היבם וע"כ מותרת לחזור לבעלה, אך אם הטעם משום קנס דלא דייקא, א"כ אסורה לחזור לבעלה, עיין בב"ש.

ו. הגם שזו תוספת ג"כ של הרמ"א, אבל נראה שזה מוסכם דכיון שצריכה גט מהשני שהוא היבם, ודאי שאסורה לראשון שהיתה ארוסתו.

עין משפט ז.ז.

אה"ע סימן טו פעיף כז
עין לעיל דף צד. עין משפט ג